

OBOZOWA CODZIENNOŚĆ

(...) otrzymuję mały arkuszek, na której jest wyipisany obozowy numer na polecamie Niemca, zawiadamim tem numer na szty. Od tej chwili nie jestem już dzieckiem, nie mam nazwiska, staje się numerem, a dla numeru nie ma domu i rodziców...)

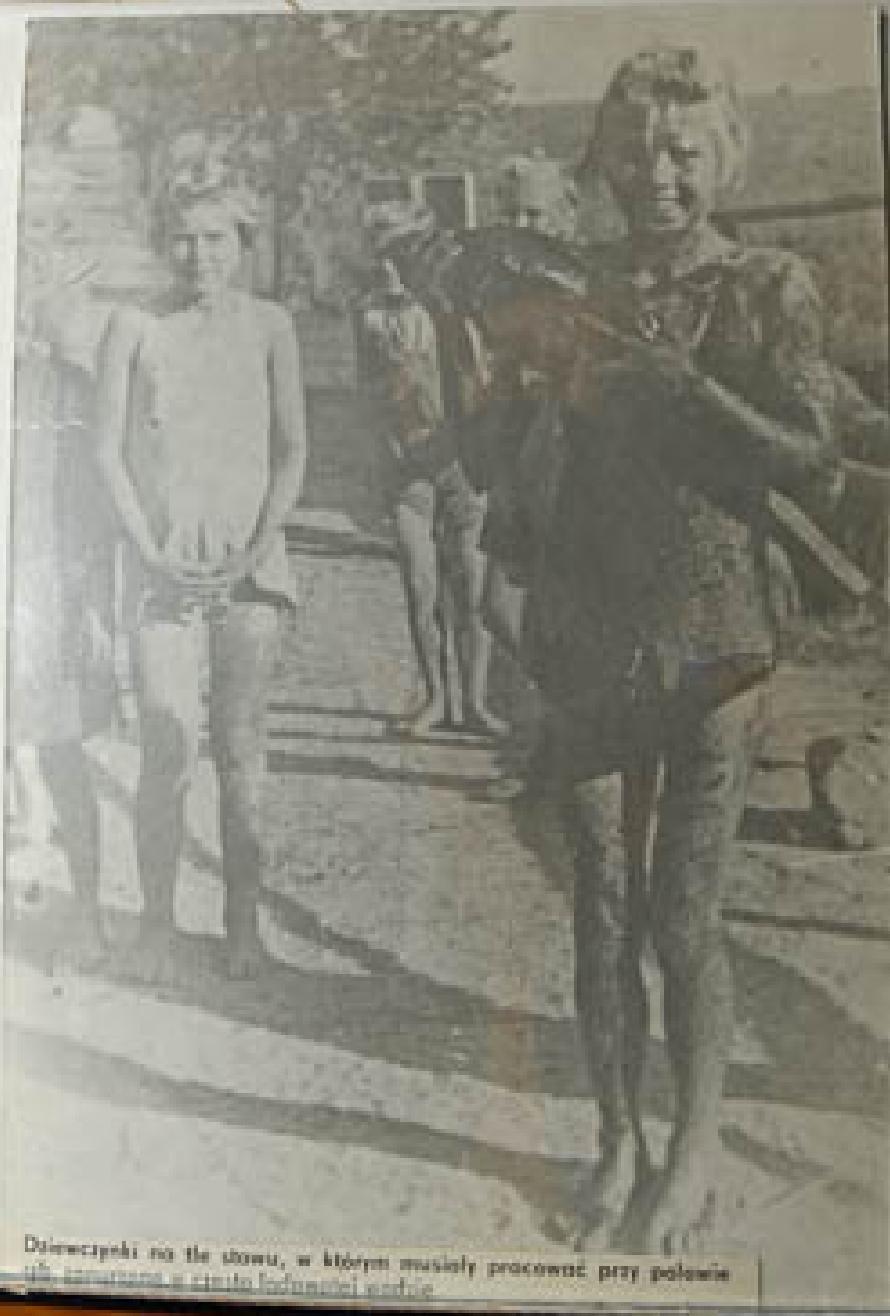
(...) po zjedzeniu śniadania idę umyć twarz, na aleje mojej śnieg zamienia się w lód, próbuję więc skrągnąć się (...) ohyd jestem pochłonięty dawno zapomnianą zabawą (...) nagle pojawia się przed moim nieśpódźwem August. Wysiąga szpiczutu i rzuca mnie na ziemię. Pierwszy cios spada na głowę. Błaszczańska wsiaka toczy się po ziemi. Nie płaczę, tylko jak automat powtarza po niemiecku: «niem, niem», próbuję podnieść się i uciec, ale polkam się. Przed momentem mignęły mi w oczach baraki przebrane twarze chłopów. Liczą następne uderzenia. Trzymały, czerniące, pytające... Już nie mogę się opanować, w oczach stają mi lzy, krzyczę. Wreszcie zrywam się z ziemi i ustakiem sią laję Niemca za rękę. Proszę mnie nie bić (...) August lepie mnie za blisko i wiecza za sobą do karku. Silne kopnięcia i wpadam do komorki (...) August jest widoczy, powraca i zaczyna bić na ciebie. (...) krew zalewa mi oczy, nie widzę. Nad głową słyszę ten sam głos „Ty polska świnia ja ci ciem ksywy”. Wreszcie August wychodzi. Lzy leją mi się kurkami, całym wibrującą dreszczem, jestem oglużony od bicia (...) wracam do bunksu, polkam się o schodek i padam na ziemię, próbuję się podnieść, gdy nagle ciążek hec zaczyna się wokół mojej szyi, ze wszystkich stron pada na mnie grad ciosów. Słyszę krzyki chłopów, to on lik rozpaczał Augusta, to prosi nie dostaćmy kolacji przez trzy dni (...).

Wspomnienia byłego więźnia obozu Tadeusza Ratajewskiego

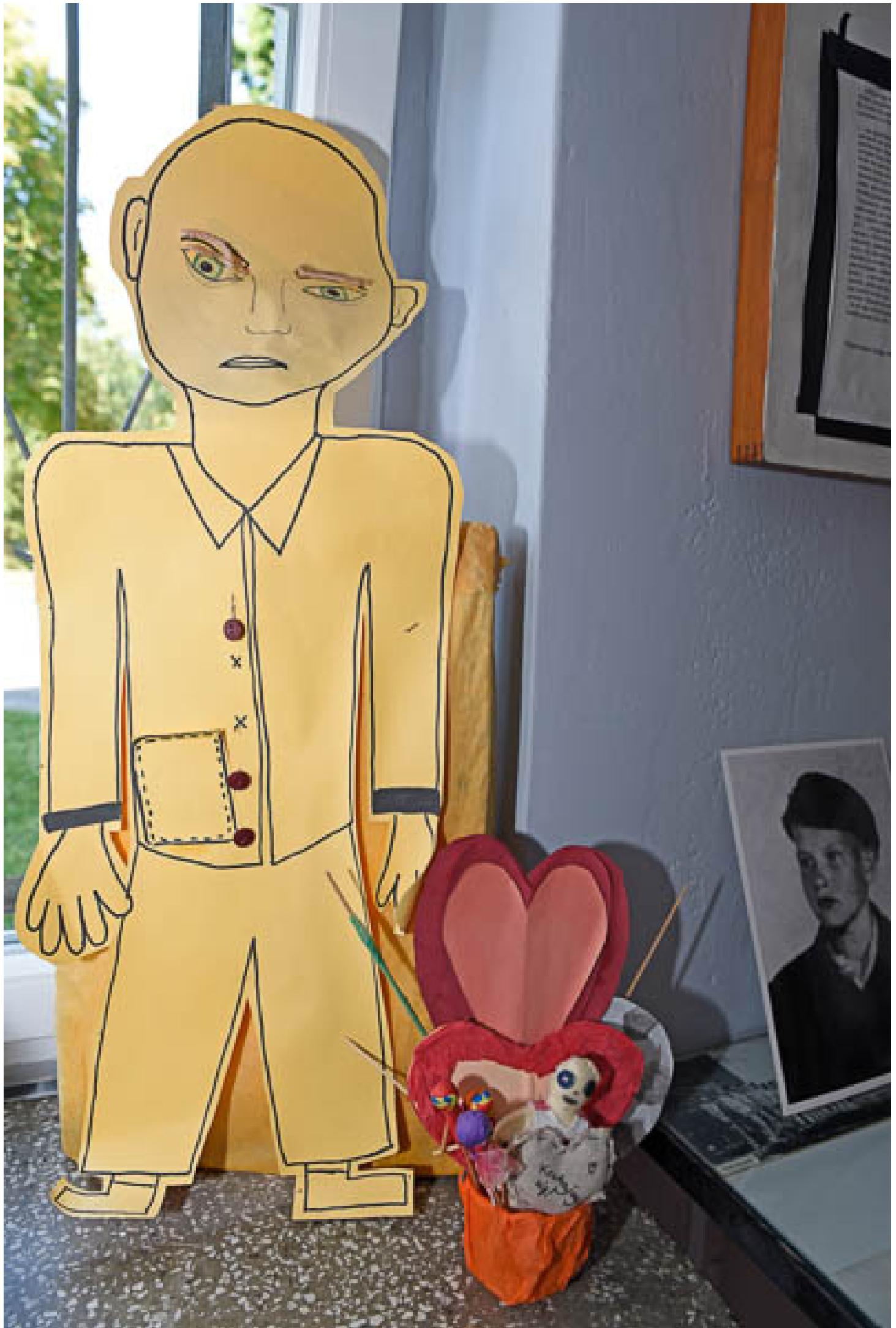
(...) w szybie okna widzę swoje odbicie, moja twarz jest przeraźliwie chuda, moje oczy głęboko wpadnięte, wystające kości policzkowe, bez włosów wyglądam okropnie. Boli mnie ręka od ćwiczeń musztrowych. Moi koledzy siedzą podobnie jak ja na pryczach, zgęci wpólni, zsuniali z zimna, pochyleni nad miską lury, z ogolonymi głowami wtulonymi w ramiona, drapią się bez przerwy to po brzuchu, to po nogach. Co chwila któryś z nich wyjmuję złapaną wesz i rozgniata na paznokciu lub krawędzi prycz. (...) jedna studnia przed barakiem z zimną wodą, pod którą wszyscy się myj, odstrasza nawet najodważniejszych, często jest zamazurzona i wtedy w ogóle nie ma wody. A kiedy jest, to mokre ręce przymarzają do żelaza. Niektórzy chłopcy myją się śniegiem. Wielu z nich ma świerzb, boją się jednak chorobę zgłosić w obawie przed konsekwencjami, tym samym zarażają innych i tak przenosi się epidemia z baraku na barak (...).

Dziennikarze na wycieczce wypłynęły SS-maszynami

Dziennikarze na wycieczce, w których morskiej prowadzili przy polowaniu
na koniny z okrętu jednostki podwodnej

Jahr 1943

Bebauungsplan

Arbeitsbefrieb

des

Polen-Jugendverwahrlagers Litzmannstadt

in

Dzierzazna

Ma. 1:1000

Plan für einen w. Dzierzazna

ZIEMIA Z TERENU OBOZU

"musimy mieć wla"

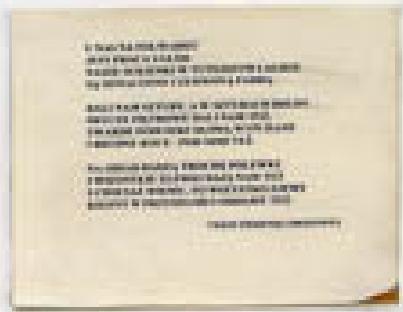
- głód, kary cielesne doprowadzły do śmierci wielu z nas
- stosowano wobec nas najokrutniejsze tortury fizyczne i psychiczne
- pozbawiono nas ciepła, miłości domu rodzinnego
- po przekroczeniu bramy obozu stawaliśmy się tylko numerami

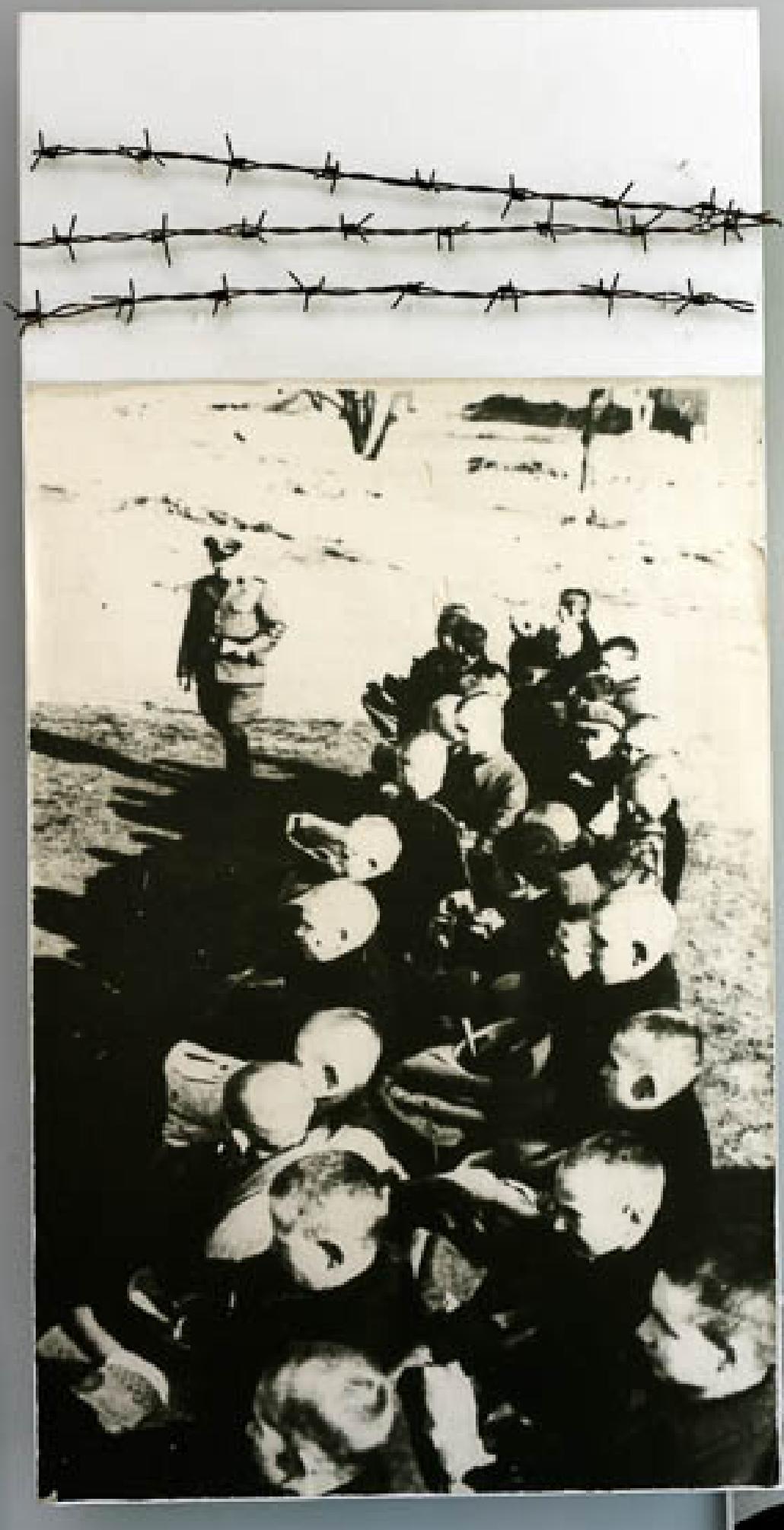
- nikt nie może
rozbawić mnie życia
- nikt nie może mnie
bić, znęcać się i poniżać
- nikomu nie wolno
zabrać mnie od rodziców
- muszę mieć własne
nazwisko

1940-1945. SOVIET ARMY
A GROUP OF SOLDIERS
IN UNIFORM. PHOTOGRAPH BY
S. S. KARAVANOV. 1943

Czasem nie wiesz

co z sobą zrobić
i z początku ciężko z tym żyć.

NIE PODDAJ SIĘ

Spójnij marzenia swoje - za głosem serca idź

Zapomnij o tym co w dzieciństwie
musciałes znać.

Gdyby nam los dać coś chciat,
niech uśmiech twój nam da.

Gdykolwiek chcesz iść przynajmniej
by z tobą być.

Z przednie mur więc do mas - HODZI...

Łaufaj nam,

jedno stawo powiedz "TAK"

Chwyc nasze dłonie
i zaciśnij w nie swą.

PRZYJAŹN,
MIŁOŚĆ, ZAUFANIE

KIEDY ZAPŁONIE

ŚLIEGA

I BLASKIEM OKRYJE

ZMARZNĘTĄ POSTAC

OD STÓP, AŻ PO SZYJE,

ZROZUMIESZ DLA GZEGO

OKRĘTE LODEM SERCE W PÓŁ PEŁKO
ODZIĘNE CHŁODEM "

"DLA NIEMIECKIEJ LUDNOŚCI WCHODU MIEJSKA BYŁY DZIĘKI
WYSZEJ NIZ CZTEROKLASOWA SZKOŁA LUDOWA. CHŁOPAMI SZKOŁY
LUDOWEJ MA BYĆ WYŁĄCZENIE: PROSTE LICZENIE, NAJWYŻSZE DO 500,
UMIĘJĘTNOŚĆ PODPIISANIA NAZWISKA, NAUKA, ŻE NAKAZIMY BOŻYM
JEST POSŁUSZNIESTWO WOBEC NIEMCOŃ, UCZĘCZNOŚĆ, WIerność i
OGENCZNOŚĆ. NAUKI CZYTANIA NIE UWAŻAM ZA KONIECZNA."

/ Fragment wytycznych Hitlera dotyczący nauki dla polskich
dziewczynek w tzw. szkole ludowej. Nawet z taką wąskim programem
nauczania nie był w Łodzi realinowany. — Tłumaczenie /

Łódź, dnia 1 sierpnia 1942 r.

Przewodniczący Obwodu Policji
Bezpieczeństwa dla Młodocianych
Polskich w Łodzi

K u U w a d z e i

1. Każdy młodociany w obozie ma prawo w ciągu 6 miesięcy mieć jedno widzenie i to wyłącznie z rodzicami lub rodzeństwem. Widzenie wymaga pisemnego zezwolenia. Kto bez zezwolenia się zgłosi nie zostanie przyjęty.
2. Nadawianie paczek dla młodocianych jest dozwolone raz w miesiącu. Jeżeli w krotszym czasie niż miesiąc nadjejdzie przesyłka, to zawartość jej zostanie rozdana między innych młodocianych. Jeżeli młodociany otrzyma więcej żywności niż może zjeść w ciągu trzech następnych ujęć po sobie dni, to nadwyżkę rozdaje się innym młodocianym. Paczki żywnościowe muszą być koniecznie wysypane ekspresowo, ponieważ zawartość, albo do odbioru może ulec zepsuciu.
3. Młodociany ma prawo w ciągu miesiąca tylko jeden list lub kartkę wysłać i otrzymać. Korespondencja jest dozwolona tylko z rodzicami lub opiekunami. Korespondencja nie spełniająca tych warunków nie będzie doręczana.
4. Podania o zwolnienie młodocianego są bezcelowe. Termin zwolnienia zależy od zachowania w obozie i jest określony wyłącznie przez zarząd obozu. Nie stosowanie się do zarządzeń ze strony rodziców dowodzioby, że nie mają pojęcia o prawdziwym wychowaniu i nie mają prawa do kierowania dziećmi. Termin zwolnienia byłby tym samym odłożony.

Podpis : Ehrlich

Komendant obozu

Kierownik obozu Ehrlich dokonuje przeglądu

NA WZÓR OBOZÓW KONCENTRACYJNYCH W GRUDNIU 1942 R. HITLEROWCY UTWORZYLI POLICYJNY OBÓZ DLA DZIECI I MŁODZIEŻY W ŁODZI PRZY UL. PRZEMYSŁOWEJ. WIĘZIONO TAM DZIECI W WIEKU OD 2 DO 16 ROKU ŻYCIA, ZWOŻONE Z CALEJ POLSKI; SIEROTY PO ZAMORDOWANYCH, WIĘZIONYCH LUB ZESŁANYCH DO OBOZÓW RODZICACH, MŁODOCIANYCH CZŁONKÓW RUCHU OPORU, KOLPORTERÓW NIELEGALNYCH GAZETEK, OFIARY ULICZNYCH LAPANEK, A TAKŻE DZIECI PRZYCHWYCONE NA HANDLU Ulicznym. PRZYBYWAJĄCYM DO OBOZU DZIECIOM NADAWANO NUMERY, KTÓRE ZASTRĘPOWAŁY NAZWISKO.

Colejka więźniów po posiłku

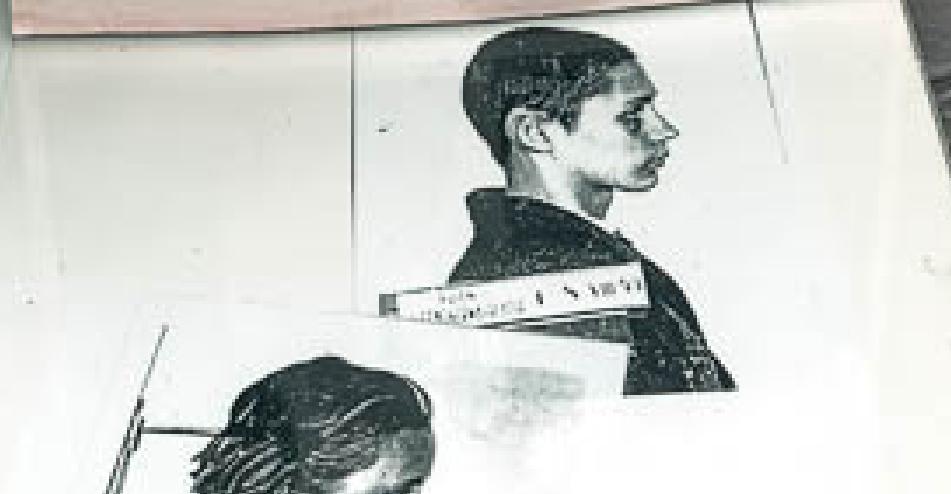
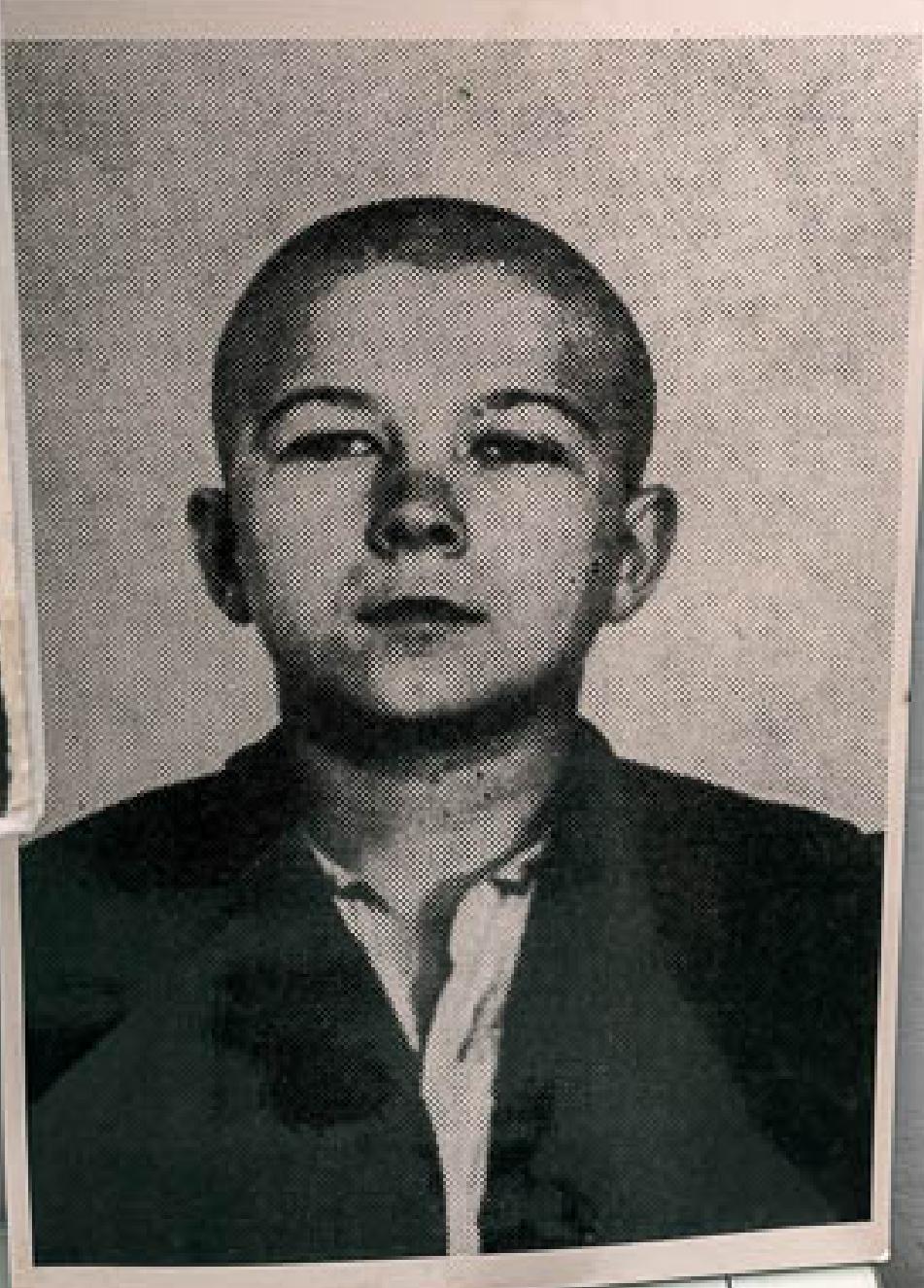
Najmłodsi więźniowie uśmiechają się pod groźbą nagi "wychowawcy"

DZIECI OTRZYMYWAŁY GŁODOWE POZYWIENIE NA ŚNIADANIE DAWANO IM OKOŁO 200 GRAMÓW CHLEBA I GORZKĄ KAWĘ, NA OBiad PÓŁ LITRA WODNISTEJ ZUPY Z BRUKWI ALBO LIŚCI BURACZANYCH, NIEKEDY OKRASZONEJ KAWALKIEM ZIEMNIAKA LUB KONINY A NA KOLACJĘ KAWĘ ALBO ZIMNĄ ZUPĘ OBIADOWĄ. MALI WIĘŹNIOWIE MASOWO GINĘLI Z GŁODU, WYCIEŃCZENIA, WSKUTEK CHORÓB, BRUTALNEGO TRAKTOWANIA I SADYSTYCZNEGO KATOWANIA PRZEZ ZALOGĘ OBOZU. ZA NAJDROBNIJSZE WYKROCZENIE PRZECIWKO SUROWEMU REGULAMINOWI, A CZĘSTO BEZ ŻADNEGO POWODU, DZIECI PODDAWANO WYMYSŁNYM TORTUROM, NIEJEDNOKROTNIE KOŃCZĄCYMI SIĘ ŚMIERCIĄ. BITO JE, KOPANO, ZMUSZANO DO WYCZERPUJĄCYCH BIEGÓW I SKAKANIA "ŻABKĄ", POLEWANO WODĄ STOJĄCYCH NA MROZIE, ZAMYKANO W CIEMNICY, POZBAWIANO POSIŁKÓW.

W廚ce kuchni obłożonej

Polen-Jugendverwahrlager
Lümannstadt

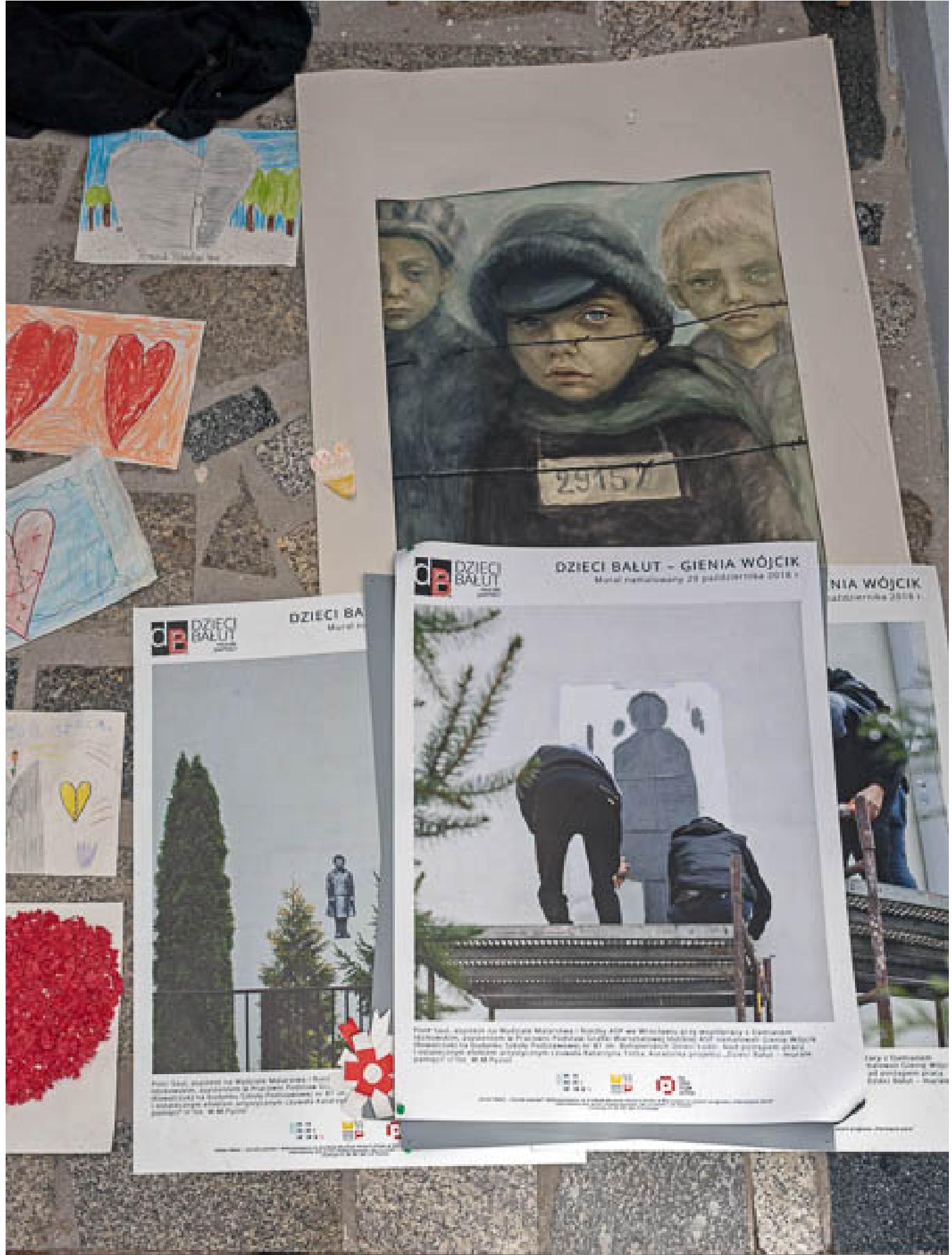
Lümannstadt, den 10-11.4.5

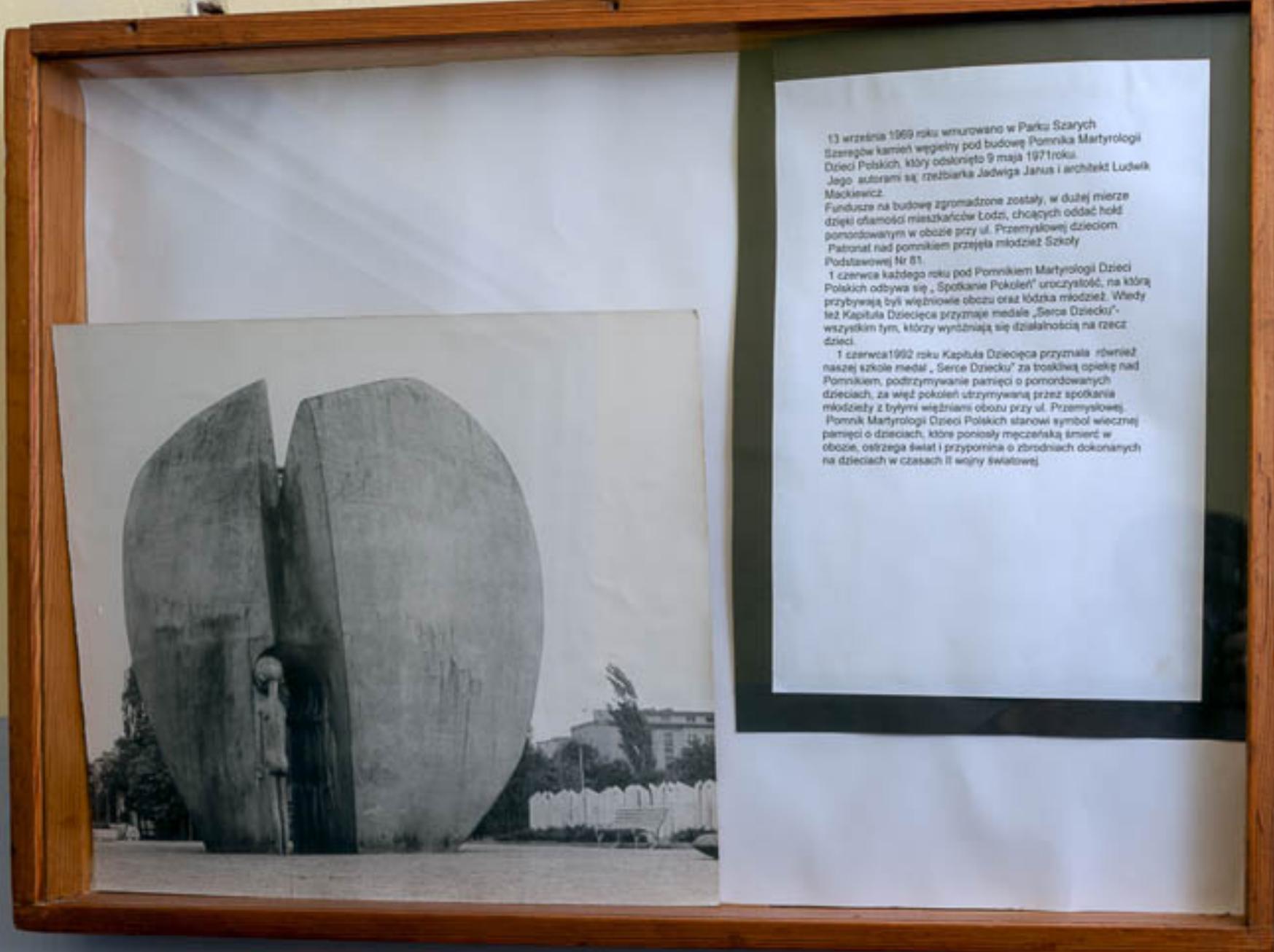
Der Tag der Entlassung kann jetzt noch nicht angegeben werden. Anfragen sind zwecklos.
Jeder Bezugsgeling darf im Monat 2 Briefe absenden.

Oppo Heron. Der Lagerleiter.
Stockhorn Maiadtkarne

Szaczy iż my obyczajali za klog
wam klocki dzikujemy. i. t. p. pozwolić
My jesteśmy zadowle tego samego
zdroju iż my wam kochani
Białkowe a tego serca.

Uma wrzyszczo po stawieniu mamy,
borcho niesie b-o jest nas dosi duri
mamy ależ zduńce klocki. i.t.p.
Bawiły się od rana do nocy.
i chierzy na spacer. iż spoko się
tak dnia i dniem zbyt się jaka
majorka obaczy i wam kochani
Bezokrewe i manu Malewki i latuścimy
za których iż lawne me obliczy i żeg-
simy. Przez iż chiny w jaka rajskimy

13 września 1969 roku wmurowano w Parku Szarych Szeregów kamień węgielny pod budowę Pomnika Martyrologii Dzieci Polskich, który odsłonięto 9 maja 1971 roku.
Jego autorami są: rzeźbiarka Jadwiga Janus i architekt Ludwik Mackiewicz.

Fundusze na budowę zgromadzone zostały, w dużej mierze dzięki ofiarom mieszkańców Łodzi, chcących oddać hołd pomordowanym w obozie przy ul. Przemysłowej dzieciom.

Patronat nad pomnikiem przyjęła młodzież Szkoły Podstawowej Nr 81.

1 czerwca każdego roku pod Pomnikiem Martyrologii Dzieci Polskich odbywa się „Spotkanie Pokoleń” uroczystość, na której przybywają byli więźniowie obozu oraz łódzka młodzież. Wtedy też Kapituła Dziecięca przyznaje medale „Serca Dziecku”. Wszystkim tym, którzy wykazują się działalnością na rzecz dzieci.

1 czerwca 1992 roku Kapituła Dziecięca przyznała również naszej szkole medal „Serca Dziecku” za broskwinę opiekę nad Pomnikiem, podtrzymywanie pamięci o pomordowanych dzieciach, za pracę pokoleń utrzymywianą przez spotkania młodzieży z byłymi więźniami obozu przy ul. Przemysłowej. Pomnik Martyrologii Dzieci Polskich stanowi symbol wiecznej pamięci o dzieciach, które poniosły męczeńską śmierć w obozie, ostrzega świata i przypomina o zbrodniach dokonanych na dzieciach w czasach II wojny światowej.

